

УДК 338

О. Захаревич

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ ПОКАЗНИКІВ ЕФЕКТИВНОСТІ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

O. Zakharevych

FORMATION OF KEY PERFORMANCE INDICATORS IN THE MANAGEMENT OF INNOVATION AT THE COMPANY

Система ключових показників ефективності формується за окремо взятими напрямками діяльності підприємства: стратегія і тактика організації, наукова та інноваційна діяльність, бізнес-процеси, кадрова політика і визначає стан підприємства та сприяє прийняттю ефективних рішень в майбутньому.

Прогресивний розвиток функціонування інноваційних підприємств здійснюється завдяки існуючим та новим високотехнологічним виробництвам, належній організації наукових досліджень, інноваційному менеджменту, розподілу праці при управлінні інноваційними процесами, сучасними підходами до підготовки та перепідготовки кадрів розвитку інфраструктури.

Підприємство, яке прикладає зусиль для виведення на ринок нового продукту характеризується готовністю до ризику та змін поєдну та використовує різні можливості включаючи технології виробництва та знання, дані про стан ринку та фінансові ресурси.

Існує затримка в час між винаходом і відповідною інновацією через кілька факторів, включаючи невиконання умов впровадження у промислове виробництво, тобто брак технологічних елементів для втілення ідеї у продукт або брак ринкового попиту на такий продукт у певний момент часу. Відправною точкою для процесу що веде до інновацій, вважається існування певного результату досліджень, а не лише не підтверджена загальна ідея. Для відкриття і впровадження інновацій необхідна здатність комбінувати різні концепції і елементи та подавати нові ідеї.

Процес управління інноваційним підприємством можна розглядати як систему управління певними підсистемами. Такими підсистемами є: пошук ідеї, вибір і прийняття рішення в користь конкретної ідеї, вивчення сегменту ринку, якого стосується новий продукт, діяльність маркетингу по просуванню нового продукту, створення бізнес-плану і запуск у виробництво нового продукту. Організація управління інноваційним підприємством вимагає визначення стратегії розвитку, прогнозування та розвитку ринків збуту, відпрацювання певних шляхів економічного регулювання, розподіл прав і обов'язків. Рівень ефективності інноваційних підприємств, в повній мірі, визначається схильністю лідерів до нововведень, новаторства, готовності до здійснення змін в управлінні, технології, асортименті продукції та ін. Оскільки, будь-яка система керування вважається інформаційною, то вона характеризується раціональною структурою інформаційних потоків, спрощеними процедурами обміну інформацією, науковими підходами до формування аналітичної інформації, створення банків даних та баз управлінських знань з метою прийняття оптимальних рішень.

Ефективна система управління має певну множину своїх станів, яка відповідає станам об'єкта керування і володіє каналами передачі інформації, які дозволяють своєчасно отримувати сигнали про ситуацію в об'єкті керування та зовнішньому середовищі та приймати оптимальні рішення. Тому, для вирішення проблем організації процесів розвитку інноваційного підприємства основну увагу слід звернути на побудову інтелектуальної технології керування станами розвитку, зокрема:

інтелектуальні системи управління інноваційними та технологічними процесами, інтелектуальні системи дослідження розвитку підприємства, інтелектуальні навчаючі системи, орієнтовані на підготовку та перепідготовку кадрів. Розробляючи стратегію управління підприємством необхідно відбирати знання із зовнішнього середовища, адже вони дозволяють управляти бізнес-процесами та пришвидшують виробництво нової продукції. Створенні на підприємстві знання можуть використовуватися для розвитку існуючих процесів, а можуть стати основою для розробки інновацій. Тому для збереження конкурентних переваг система управління знаннями спонукає до формування інноваційної стратегії, яка являє собою систему цілей, які визначають систему розподілу ресурсів між траєкторіями інноваційного розвитку системи.

Формування системи ключових показників ефективності проходить у декілька етапів:

1. Формування стратегії – визначення пріоритетів і координація між підрозділами.

2. Визначення найважливіших чинників успіху – параметри господарського та економічного аспектів, які є важливими для реалізації стратегії.

3. Визначення ключових показників ефективності – залежать від специфіки організації і задач структурного підрозділу. Основними вимогами, які висуваються до показників ефективності є: обмежена кількість, єдність для всієї організації, вимірність у числовому виразі, прямий зв'язок з індикаторами успіху, можливість впливу, стимул для працівників.

4. Розробка і оцінка збалансованої системи показників – вибір показників, які є важливими для оцінки.

5. Вибір технічного рішення для впровадження показників ефективності.

Подібна система оцінки в управлінні організацією є ефективним інструментом для інформаційного забезпечення процесу прийняття рішень.

Інноваційна стратегія визначає лінію поведінки підприємства у сфері наукових досліджень і розробок, яка направлена на формування інноваційного потенціалу, достатнього для зміни зовнішнього середовища, здатного досягати довгострокових цілей.

Основним ресурсом, який дозволяє реалізувати інноваційний потенціал є здатність менеджменту підприємства організувати свої потенційні можливості в єдину систему з метою отримання синергетичного ефекту. Крім того, важливою є міра сприйняття підприємством нововведень, досвід впровадження нових проектів, політика менеджменту в області інновацій, відношення персоналу до інновацій.

Таким чином формування ефективного управління інноваціями і залучення знань із внутрішніх і зовнішніх джерел, їх перетворення поширення, накопичення і використання є результатом постійного впровадження інновацій: нових технологій, матеріалів, продуктів і послуг, організаційних та управлінських методів і рішень.

Література

1. М.В.Одрехівський Інтелектуалізація дослідження та управління станами розвитку інноваційних підприємств // Міжнародний науковий журнал «Економічна кібернетика»

№ 1-3, 2010, с.95-101

2. Т.С.Шаталова, В.В.Меженская Концепция моделирования процесса создания знаний в управлении инновациями // Міжнародний науковий журнал «Економічна кібернетика» № 4-6, 2010, с.36-40